

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **K. R.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2007, č. j. OAM-1-736/VL-07-19-2007, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 4. 2008, č. j. 63 Az 97/2007 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud neustanovil stěžovateli zástupce z řad advokátů dle ust. § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno fikcí ve smyslu ust. § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s., dne 26. 5. 2008.

Podle ust. § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese svého pobytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán jinou písemnost, která není určena do vlastních rukou adresáta, doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na témže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, doručující orgán písemnost uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud z doručenký založené v soudním spise pod č. l. 26 ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn ve čtvrtek 22. 5. 2008. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení, tj. Podnikatelská 569, Praha 9, kde se v danou dobu zdržoval na základě propustky, jak vyplývá z evidence Ministerstva vnitra (dle této evidence měl stěžovatel propustku z Pobytového střediska od 14. 5. 2008 do 16. 6. 2008, viz č. l. 24 soudního spisu a č. l. 51 – 52 spisu Nejvyššího správního soudu), zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. V souladu s ust. § 40 odst. 3, větou první, s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli (v daném případě připadl na neděli 25. 5. 2008) nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tedy v tomto případě poslední den lhůty, který je možno považovat za doručení, připadl na pondělí 26. 5. 2008. Shora označené usnesení krajského soudu, v němž bylo řádné poučení o možnosti podat proti němu kasační stížnost do dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu, tedy bylo stěžovateli doručeno dne 26. 5. 2008. Pro úplnost je třeba dodat, že na základě žádosti stěžovatele ze dne 30. 9. 2008 mu byl stejnopis napadeného usnesení krajského soudu zaslán dne 10. 10. 2008 (viz č. l. 43 soudního spisu); fikce doručení však nastala již dne 26. 5. 2008 uplynutím třídní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl.

Dle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ust. § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Dle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Dle ust. § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

V daném případě byl ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení písemného vyhotovení usnesení krajského soudu, tj. pondělí 26. 5. 2008. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pondělí 9. 6. 2008. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání příslušnému krajskému soudu, kterým byl Krajský soud v Ostravě, nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Protože kasační stížnost byla předána stěžovatelem k poštovní přepravě až dne 14. 10. 2008, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a z tohoto důvodu mu nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., odmítnout. Tento závěr potvrzuje i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 5 Afs 13/2003 - 58, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS, podle něhož „počátek lhůty, v níž lze podat kasační stížnost (§ 40 a § 106 odst. 2 s. ř. s.), je dán dnem doručení písemného vybotovení rozsudku krajského soudu. Následujícího dne začíná běžet dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti, která skončí dnem, jenž se svým označením shoduje se dnem doručení. Byl-li tedy rozsudek krajského soudu doručen v pracovní den v pátek, je posledním dnem, kdy lze kasační stížnost podat, opět pátek druhého týdne, je-li pracovním dnem.“

Stěžovatel dále podal návrh, aby mu byl pro řízení o této kasační stížnosti ustanoven zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud této žádosti nevyhověl, neboť v souladu s ustálenou judikaturou tohoto soudu (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publikovaný pod č. 486/2005 Sb. NSS, či rozsudek téhož soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 1 Afs 65/2007 - 37, www.nssoud.cz) není pro řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobce třeba trvat na povinném zastoupení advokátem a nejde o důvod pro odmítnutí kasační stížnosti pro nedostatek právního zastoupení (ust. § 105 odst. 2 s. ř. s.).

Stěžovatel dále podal návrh na ustanovení tlumočnicka pro řízení o kasační stížnosti, přičemž tento svůj návrh ničím neodůvodnil. Vzhledem ke skutečnosti, že kasační stížnost je z důvodu opožděnosti odmítána a věc není projednávána meritorně a není tedy ani nařizováno jednání ve věci, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že ustanovení tlumočnicka stěžovateli není v projednávané věci třeba (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2004, č. j. 7 Azs 46/2004 - 48, www.nssoud.cz).

Stěžovatel dále podal návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, neboť má za to, že rozhodnutím ve věci odpadl pro vydání předmětného usnesení důvod.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu